

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Rind nu op i Jesu Navn du livsalig

Citation: Kingo, Thomas: "Rind nu op i Jesu Navn du livsalig", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 296. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid86616/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

25 Tag mig og mine vel i agt,
 Tving Kiødsens baade List og Magt,
 Som er mig fast om Borde;
 Saa frygter jeg ey noget Stød,
 Og ey hvor snart i Liv og Død
 Det end vil Aften vorde.

Dend første Morgen-sang. 35

(Melodien findis paa dend 18. oc 19. Side.)

I.

Rind nu op i JESU Navn,
 Du livsalig Morgenrøde,
 Jeg vil i Basunen støde
 Hos min Seng og Hvile-Stavn!
 Ald min Inderdeel sig røre
 Med ald Tak for Natte-ly,
 Og min Frelzers Lov opføre
 Til den høye Himmel-Sky.

2.

Nattens mørke Taage gik,
 Jeg har Dagen alt i Syne,
 Og min hvilte Øyen-bryne
 Soolen nu i Sigte fik,
 Nattens Skrækkelse er borte,
 Død og Dievel for mig svandt
 Som mit Levnet vilde korte
 Jeg dem alle overvandt.

2,3 min] min' HA 2,5 Skrækkelse] skikkelse skikkelse HA

3.

36 Ach min Siæl, fremstil dig nu,
 Gjør, at alle Blode-draaber
 Værmis op, og at du raaber
 Af dit fulde Hiert' og Hu:
 Halleluja! ævig Ære
 Være dig treenig GUD,
 Som paa Hænder vilde bære
 Mig fra Mørkets Hærskab ud.

4.

Give GUD jeg kunde saa
 Dagen i din Frygt begynde,
 At jeg ikke skulde synde
 Og paa Snuble-steenen gaa,
 Ach! at JEsus vild' oprinde
 Over mig som Sool og Skiold,
 At jeg kunde overvinde
 Kiød og Blood og Satans Vold.

5.

Mine Veye jeg ey kand,
 Som jeg gierne vilde, kiende,
 Du, O GUD, kandst eene vende
 37 Min Fornuft og min Forstand,
 At jeg udi Spooret bliver
 Som dit Ord mig vjser paa
 Og hvor hen din Aand mig driver
 Jeg med Glæde did kand gaa.

6.

Gid jeg Satans Lyste-Drik
Hade maa som Gift og Galde
Lad dog aldrig mig befalde
Hans løgnactig Engle-Skik:
Lad mig aldrig tænck' at plokke
Figen, blant hans Tidsle-Frøe,
At hand mig saa skulde lokke
For et Æble til at døe.

7.

Skal og Satans Lemmer sig
Denne Dag mod mig bevæbne,
Lad da denne haarde Skæbne
Vendis, O min GUD, ved dig,
Frj mig ud fra Tungers Svøbe
Og fra Morde-mandens Haand,
At min Food dog kand undløbe
Deris skiulte Snære-Baand.

38

8.

Ald dend Gierning, Drift og Daad,
Som min Haand i Dag skal gjøre,
Gid jeg hende aldrig røre
Uden din Aands Kraft og Raad:
Thi forgævis skal jeg svede,
Og arbeyde uden Frukt,
Om din Aand er ey tilrede,
Og din Hielp er udelukt.

9.

Mine korte Dag' og Aar,
Lykke, Velfærd, Gods og Ære,
Hvordan de skal lodnet være,
Det udi din Ville staa:
Giv mig kun hvad dig behager,
Bland du selv mit Levnets Skaal,
Ey som det min Gane smager
Mens saa som det er dit Taal.

10.

39 Lad din Lyvse-stage staa,
Og din Ære sig udbrede;
GUD, du selv til Lyvset lede
Dem som end i Mørke gaa,
Dine Hyrder du bemande
Som skal vogte dine Faar,
At de frjt mod Ulven stande
Som din Hiord fast eftertraar.

11.

Gid vor Kongis Arfvestool
Maatte ævig, ævig være,
Seyer, Salighed og Ære
Blive Ham som Middags Sool,
Gjør den gandske Konge-stamme
Høy-velsignet i dit Navn,
Giv hans Raad Forstand at ramme
Ære din og Rigets Gavn.

12.

Vore Landemercker staa
 Mured om med Fred og Leyde,
 Hunger, hastig Død og Feyde
 Bryde ey med Vold der paa,
 Land og Vand velsigned blive,
 Fødme af Guds Vogne-spoor, 40
 Ald nødtørfdig Grøde give
 Mens vi lefve skal paa Joord.

13.

HERRE glem og ikke mig
 Din Velsignelse at sende
 Og alt Got til mig at vende
 Som min Troo den er til dig:
 Lad dit Ansigt med mig vandre
 Fæst du selv min svage Food,
 Lad ey Synden mig forandre,
 Og omvelte i mit Blood.

14.

Lær mig ved hvert Klokke-slæt,
 Denne Dag forbedret blive
 Saa mit Hierte, her i Live,
 Bliver ey til Verden sæt:
 Men at jeg mig kand erindre,
 Hvor min Tid den nipper af,
 Og hver Time bliver mindre,
 Til jeg seyner i min Grav.

15.

O min GUD, du hielp mig da,
Naar mit Levnets Maal har ende
Og mit Hjul ey meer vil rende,
Men mit Aag skal spendis fra!
Lad da uden Tid og Dage
Mig dit Æris Ansigt see!
Synd og Sorrhig, Vee og Klage
Rodne med min Jorde-Blee.

Dend første Aften-sang.

(Melodien findis paa dend 18. og 19. Side)

1.

Dagen er snart runden hen
Det nu flux ad Aften lider
Tjden sagement henskrider!
HERre GUD vær du min Ven,
Naar at Mørkheds Magt og Vælde
Falder paa min Øyenbryn,
Lad mig, GUD, da til dig helde,
Og vær' i dit Øyesyn.

2.

42 Fra min Moders Bryst og Barm
Har du mig alt Got beskæret,
Og min Tilflugt stedse været
Under Skyggen af din Arm!
Din usigelige Naade
Staar i hvert mit Foode-fied,
Paa hvad Stj jeg vilde traade
Har du GUD alt følget med.